

Η μαθητεία του Γέροντα Εφραίμ Κατουνακιώτη στον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή

[Γενικά](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εφραίμ ιερομόναχος Κατουνακιώτης (1912-1998)

Ο Γέροντας Ιωσήφ έμενε τότε στον Άγιο Βασίλειο, το υψηλότερο ασκητικό μέρος πάνω από τα Κατουνάκια, παράλληλο σε υψόμετρο με την Κερασιά. Κυρίαρχος Μονή των ασκητικών αυτών περιοχών είναι η Μεγίστη Λαύρα. Σε αυτά τα ερημικά μέρη ησύχαζε ο Γέροντας μας. Εκεί τον γνώρισε ο αείμνηστος Γέροντας Εφραίμ.

Τον επισκέφθηκαν με τον Γέροντα Νικηφόρο, που είχε ιδιαίτερη ευλάβεια στον Γέροντα Ιωσήφ. Όπως μας έλεγε ο ίδιος, του προκάλεσε συγκίνηση και θαυμασμό η

ερώτηση του Γέροντος Ιωσήφ προς τον Γέροντά του, που έγινε κατά την πρώτη συνάντησή τους. Δεν αναφερόταν στο εργόχειρο ή την ικανότητα του υποτακτικού στις διάφορες εργασίες της καλύβης.

Ο Γέροντας ρώτησε: «Κάνει, παπά Νικηφόρε, ο Εφραίμ υπακοή;». Ο παπα Εφραίμ μας έλεγε γι' αυτήν την ερώτηση κατά την πρώτη συνάντησή τους. «Αυτό με συγκλόνισε. Αισθάνθηκα ότι μέσα σε αυτόν τον Γέροντα υπάρχει ζωή και Χάρις, γιατί αυτή την ερώτηση από κανένα άλλον δεν την είχα ακούσει. Ευτυχώς που ο παπα Νικηφόρος δεν με εμπόδιζε να επισκέπτομαι και να διδάσκομαι από αυτόν την Πατερική παράδοση».

Όλα τα ερωτήματα του, αλλά και όσα η απειρία του προκαλούσε, θα εύρισκαν τώρα απαντήσεις και ερμηνεία. Αυτό πραγματοποιήθηκε με την γνωριμία και τον σύνδεσμό του με τον Γέροντα Ιωσήφ. Πολύ σύντομα διδάχθηκε το νόημα του πνευματικού νόμου και την ευμέθοδο πάλη του αοράτου πολέμου, που του έγιναν ισόβια καθήκοντα και έπαθλα του ζήλου και της ευλαβείας του. [\(περισσότερα...\)](#)